

Sygn. akt III Cz 238/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SR del. Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 maja 2014 r.

sprawy ze skargi dłużniczki M. G. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żorach J. A. z dnia 25 czerwca 2013r., sygn. akt KM 3720/12

przy udziale wierzyciela (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.

na skutek zażalenia Komornika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 16 września 2013 r., sygn. akt I Co 926/13

postanawia: oddalić zażalenie.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Cz 238/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 września 2013r. Sąd Rejonowy uwzględniając częściowo skargę dłużniczki zmienił postanowienie komornika i ustalił wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego na 915,44 złotych, w tym opłatę stosunkową od świadczenia pozostałego do wyegzekwowania na 403,12 złotych, wysokość niepokrytych kosztów, do zapłaty których wezwać należało dłużniczkę na 174,48 złotych, oddalił skargę w pozostałej części. Sąd stwierdził, że wobec umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, od świadczenia spełnionego przez dłużniczkę bezpośrednio wierzycielowi komornik pobrać powinien opłatę określoną w art.49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, mianowicie opłatę wynoszącą 5 % wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, którą stanowi różnica pomiędzy wartością świadczenia wskazanego we wniosku o wszczęcie egzekucji, a wartością świadczenia wyegzekwowanego przez komornika.

W zażaleniu komornik domagał się uchylecia tego postanowienia i oddalenia skargi dłużniczki w całości. W ocenie komornika, pobraniu od dłużniczki podlegała opłata wynosząca 15 % świadczenia spełnionego przez dłużniczkę w toku egzekucji bezpośrednio wierzycielowi, gdyż świadczenie to kwalifikować należy jako świadczenie wyegzekwowane.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie egzekucyjne komornik umorzył na wniosek wierzyciela, więc podstawę ustalenia wysokości niepobranej opłaty stosunkowej powinien stanowić art. 49 ust. 2 ustawy z 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji.

Zgodnie z tym przepisem, w brzmieniu obowiązującym w chwili wydania przez komornika postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego i ustaleniu kosztów egzekucji, w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Artykuł 49 ust. 2 ustawy wskazał komornik w postanowieniu z 25 czerwca 2013r. jako podstawę ustalenia wysokości opłaty stosunkowej, a zażądał opłaty wynoszącej 15 % wartości świadczenia, czyli opłaty w wymiarze nieprzewidzianym w tym przepisie.

Przychylić należy się do stanowiska, że wyegzekwowanym świadczeniem, o którym mowa w ust. 1 art. 49 ustawy z 29 sierpnia 1997r. nie jest świadczenie spełnione przez dłużnika do rąk wierzyciela.

Opłata egzekucyjna winna być ściśle związana z efektami pracy komornika, uwzględniać nakład kosztów, czas i wysiłki komornika. Z drugiej strony, dłużnicy powinni być na każdym etapie postępowania motywowani do dobrowolnego zaspokojenia wierzycieli.

Nie do pogodzenia z tymi postulatami mógłby się okazać brak zróżnicowania wysokości opłaty w przypadku wyegzekwowania świadczenia przez komornika i w przypadku spełnienia świadczenia przez dłużnika bez pośrednictwa komornika.

W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi komornik powinien pobrać opłatę określoną w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (uchwała SN z 29 października 2009 r., III CZP 82/09).

Na wniosek wierzyciela komornik zobowiązany jest postępowanie egzekucyjne umorzyć bez dociekania przyczyn złożenia wniosku o umorzenie egzekucji. Przyczyną taką może być uzyskanie przez wierzyciela świadczenia bezpośrednio od dłużnika.

W rozumieniu art. 49 ust. 2 ustawy wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, od której komornik powinien pobrać pięcioprocentową opłatę stosunkową to wartość świadczenia podlegającego wyegzekwowaniu, gdyby do umorzenia postępowania egzekucyjnego nie doszło.

Z tych względów rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uznać należało za trafne, a zażalenie jako bezzasadne oddalić.

Dlatego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Tatarczyk